

end Sognedistrictets, indrømmes Betsjenderne af den lutheriske Tro. (Lovforslaget findes i Anhang Spalte 363.)

- d. Forslag til Lov om en extraordinair Pension til Enke efter de Læger, der under Choleraepidemien ere blevne bortrevne af denne under Udøvelsen af deres Kald. (Lovforslaget findes i Anhang Spalte 361.)

Uden Afstemning vedtoges det, at samtlige ovenanførte Lovforslag umiddelbart skulde gaae til 1ste Behandling i Thinget.

Formanden: Idet jeg derefter skulde gaae over til Nr. 4 paa Dagsordenen, skal jeg, da Finantsministeren ikke er tilstede, udsætte Møder nogle Minuter. Finantsministeren vil strax indfinde sig.

Efter nogle Minuters Forsløb, da Finantsministeren var kommen tilstede, aabnedes Mødet atter, hvorpaa Ordet gaves til Finantsministeren for at forelægge Udkast til Lov om Tillægsbevilling til Finantsloven for 1853—54.

Finantsministeren: Jeg har herved den Ære at forelægge det høitærede Thing et Forslag til en Tillægsbevilling for indeværende Finantsaar. Det er fremkommet noget tidligere end sædvanligt, ikke fordi at jo den Grund, som hidtil har været tilstede for Regjeringen til ikke saa tidligt at fremlægge et slikt Forslag men at afvente en noget mere fremrykket Tid af Sessjonen, ogsaa i dette Tilfælde er forhaanden, men fordi der ere Udgiftsbeløb, som ere paa trængende nødvendige, og paa den anden Side ere af den Betydning, at Regjeringen ikke har troet at burde sride til deres Udredning, uden at Sagen først er bleven forhandlet med Rigsdagen. Det, der saaledes navnlig har foranlediget, at dette Forslag saa tidlig fremkommer, det er den Paragraph, som angaaer Krigsministeriet, idet der nemlig i denne foreslaaes et Bespiisningsstillæg til Underclasserne deels i Anledning af Choleraen, hvilket allerede har maattet udredes, og deels i Anledning af den nærvæ-

rende Dyrtid, et Tillæg, som forresten er ganske overeensstemmende med det, der for de samme Underclasser er begjært paa Finantsforslaget for næste Finantsaar. Denne Sum er imidlertid temmelig betydelig, den angaaer for Kongerigets Vedkommende $\frac{1}{5}$ af 61,000 Rbd. Om Nødvendigheden af denne Udgift troer jeg ikke, at der kan tilføies Noget til hvad der allerede tidligere i den Anledning er anført, og dette Forslag staaer altsaa forsaavidt i Forbindelse med det almindelige Dyrtidstillægsforslag for de øvrige Classer af Bestillingsmænd. Man har stillet Sagen paa samme Maade som i 1847, nemlig at sørge for de militaire Underclasser paa en anden Maade end for de Øvrige, som kunne komme i Betragtning, og navnlig paa den Maade, at et almindeligt Bespiisningsstillæg bliver tilstaaet. Der er fremdeles for Krigsministeriet begjært 6000 Rbd., hvoraf $\frac{1}{5}$ for Kongerigets Vedkommende, som hidrøre fra Udgifter, der ere paadragne i Anledning af Choleraen. De have for Diebliffet endnu ikke med Sikkerhed kunnet opgøres; men denne Sum har Krigsministeriet foreløbigt nævnt og forbeholder sig nærmere at meddele Beløbet Størrelse, naar de anstillede Undersøgelser ere tilendbragte. De øvrige Udgifter ere af den Bestaaffenhed, at de alle angaae Detaillen. Der er deriblandt kun at fremhæve, at jeg ligeledes for Postvæsenets Vedkommende er nødt til at begjære et Udgiftsbeløb stillet til Disposition, for at kunne tilstaae Postcontrahenterne i Anledning af de høie Touragepriser. Uagtet der er sluttet saadanne Contracter med Vedkommende, at man juridisk kunde vægre sig ved at tilstaae dem Noget, saa er det dog en Praxis, hvormed Postvæsenet i en Række af Aar har fundet sig vel tjent, at naar der indtraadte saa voldsomme Omstændigheder som de nærværende, der ved Contracternes Indgaaelse ikke have været forudsatte, har man fundet det billigt at tilstaae Vedkommende et passende Tillæg til den contractsmæssigt stipulerede Sum. Postbestyrrelsen holder sig forvisset om, at denne Fremgangsmaade har hidtil væsentlig bidraget og vil ogsaa i Fremtiden væsentlig bidrage til, at man erholder fordelagtige Tilbud, naar nye Contracter indgaaes. De Oplysninger,